

nyebb, alázatosabb lettem. De hiszen erről is vallottam már: „Véleményem a világ múlt és mai állapotáról a sok mérlegelés során annyira elkopott, hogy szabad szemmel már meg sem találom. Egyébként is felhagytam azzal, hogy válaszokkal védekezsem a világ ellen; okos ember nem állít, hanem kérdez.”

— Igaz, igaz... A szóinfláció idejében óvakodjunk a nagy szavaktól. De a Te szavaidat — hangosakat és csendeseket — életed és műveid hitelesítik, akkor is, ha ítélet — lesz.

*

Ezekkel a gondolatokkal — a Balatonfüredi Városi Tanács megbízásából — mély tisztelettel átadom Déry Tibor immár végleges helyére került mellszobrát, Sigmond Olivér kiváló alkotását az író barátainak, tisztelőinek, Balatonfüred lakosságának, és az egész magyar népnek.

SÁRÁNDI JÓZSEF

Vezérlő csillag

Zsuzsának

*Mit tudok én még Neked
a hangoskodók között mondani?
A Te tiszta szemed
vezérlő csillagom.
Honnan jöttél?
Ki vagy?
Honnan Benned a szeretet
mely fölntart
erőt ad
és naponta ajándékozza
nekem az életet?*

Leányvár, 1989. VI. 26.

Mikor az ég zengett

Maradok, aki leszek

*Mikor az ég zengett
fiúk ti hol voltatok?
Mikor az istennyila
házunkba csapott
merre jártatok?
Biztosítónk persze nem fizetett.
A villámcsapás akkoriban
nem számított elemi kárnak.
Ne tekintse magát kárvallottnak —
mondta az ügynök —,
aki az országot tartománynak,
az államfőt meg . . .
de hagyjuk a dagadt pofát másra
pedig azok voltak ám a „szép idők”
sokan visszasirják
(néhányan talán közületek is)
a „csak-ennél-rosszabb-ne-legyen”-
-korszakot.*

*Fogalmaitok szerint
nem voltam korszerű
nem vagyok az ma sem.
Hát Isten veletek
vagy ellenetek
modernül kegyetlen
de szépreményű fiúk.*

Leányvár, 1989. VII. 9.

Mi lesz velünk?

*Pillanatkép az életünk,
de mindannyian
nyomot hagyunk a sorson.
A sors pedig kutyául
bánik velünk.
Boldogsággal kecsegtet
és halálfélelmet oszt nekünk
és rettegünk
és rettegünk*

MI LESZ VELÜNK?

Szicsasz

*hát beköszöntött
ez a korszak is
a balkáni
az elbugrisodottak
mennyországa
barátom
ha még létezel
nézz körül
csupa pusztuló arc
csupa reményvesztett
pária lézeng
a századvég sikátoraiban
de jó is lenne
a teremtő ihlet
csöndes lombsátra alatt
beszélgetni velük a jövődőről*

*tervezni —
például azt
hogy érdemes élni
(röhöghetsz kedves olvasó
közhelyeimen)
olyasmire áhítozom
helyetted is
ami megtisztítja a lelkeket
méltóságra nevel
itt hol az „előkelőség”
naponta változó mezében
egy fölvitézlő csöcselék uralma diktál
megint!
megint!
megint!
mert minden összeomlott!
mert minden összeomlott!*

Leányvár, 1989. VI. 26.